

[Den fg. finansminister.]

blandt dem, der tillige er lønmodtagere: de har nogle biindtægter, hvis størrelse de ikke kender på forhånd. Derfor har vi altså villet meddele, at vi tror, man skal regne med, at det kan blive svært i det første år at fastsætte den forventede indkomst. Når vi så har haft et år, hvor man både for den enkelte og for erhvervsgrupperne kan se restskatternes størrelse, synes jeg, vi kommer på mere sikker grund.

Hr. Sigsgaard foreslog en anden skala og ønskede dens virkninger beregnet, og dertil vil jeg sige, at det gør vi gerne i finansministeriet. Nu har vi jo hørt, hvad det er, hr. Sigsgaard foreslår, og har det også i Folketingstidende. Hvis hr. Sigsgaard har yderligere oplysninger i forbindelse med sin skala, beder jeg om at få dem, således at vi kan tage dem med som grundlag for de beregninger, hr. Sigsgaard ønsker foretaget.

Opfordringen til at fremkomme med en redegørelse om effektiviseringen af ligningen vil jeg gerne overveje nærmere, men vil dog tilføje, at vi er ganske enige om, at det er et meget vigtigt problem, og at vi ønsker, at ligningen skal være mest muligt effektiv, ligesom der må sættes mange ind på at løse opgaven.

Grünbaum: Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at vi i udvalget kan se på de forskellige spørgsmål, der er rejst her i dag, og få en, som ministeren sagde, realitetsdrøftelse heraf. Det synes jeg var en god udtalelse. Hvor meget der så kan komme ud af disse forhandlinger, vil vise sig, men også den radikale ordfører gav udtryk for, at han var indstillet på, at vi i udvalget virkelig skulle prøve at få en realitetsdrøftelse i gang om de spørgsmål, der var rejst fra vores side og naturligvis også fra andre sider i dag. Det vil jeg gerne takke for.

Det glæder mig, at de konservative nu, efter hvad hr. Haunstrup Clemmensen sagde, vil til at opfylde deres løfter til vælgerne. Det ville sikkert også glæde mange andre, hvis det skete.

Må jeg sige om hele diskussionen om skattelofterne, at vi har den opfattelse, har altid givet udtryk for den, at loftet må ligge i skalaen, bør ligge i skalaen. Når man udformer en fast skala, idet man siger: denne skala skal stå fast fra år til år, skal princi-

pielt kun kunne ændres ved, at man hæver og sænker hele niveauet, så har man dermed fastlagt forholdet mellem det, man synes er rimeligt for de forskellige indkomstgrupper. At begynde at brodere på det og sætte et, enten det nu er et skråt eller et lige, loft på bryder jo så afgørende med dette princip, at der skal meget gode begrundelser til for at gøre det. En sådan god begrundelse kunne man have, hvis der var en meget skæv fordeling af skatterne, det erkender jeg. Altså, hvis der er kommuner med meget høje skatteprocenter, fattige kommuner, hvor der er enkelte skatteydere med en høj indtægt: landsbylægen, dyrlægen osv., så ved vi alle — det er jo ikke første gang, det problem bliver rejst — at der virkelig kan være brug for at lave et eller andet, som beskytter disse enkelte skatteydere, og det ville jeg også mene var rigtigt, hvis man forestiller sig, at man fortsat havde disse store skævheder, men det er jo netop det, man ikke gør. Man forestiller sig nu, at man skal udjævne i hvert fald de skævheder — og det er det, jeg lægger mest vægt på — som skyldes, at indkomstgrundlaget er forskelligt i de forskellige kommuner; det er det, man vil udjævne. Sådan har jeg forstået regeringen: her skal der virkelig ske en ud-ligning. Hvis denne ud-ligning sker, sådan at man ikke, fordi man er en fattig kommune, skal have en meget høj skatteprocent, er der ikke nogen egentlig begrundelse for at have denne $66\frac{2}{3}$ pct.s regel. Det vil nemlig kun bevirke, at man får en ny uretfærdighed, man får en særlig beskyttelse for de store skatteydere. Der skal jo ikke så forfærdelig meget til. Hvis procenten til kommune og stat nu er ca. $18\frac{2}{3}$ pct. og 45 pct. og man forestiller sig, at vi skal have en folkepensionsreform — som jo bl. a. de konservative har gjort en hel del ud af — hvor man måske skal op på en 6-7 pct. i folkepensionsbidrag, så kan man hurtigt regne ud, at kommuneskatteprocenterne ikke skal stige så forfærdelig meget — og det er de formentlig allerede nu for en del af kommunerne — før vi er i den situation, at her får vi en generel skattebeskyttelse for de store indtægter. Hvis vi siger 6-7 pct. i folkepensionsbidrag, er vi jo nede på en 14-15 pct. til kommuneskatten. Hvis kommuneskatten bare overstiger 14-15 pct., vil de store skatteydere i disse kommuner blive